

מ"ת 39947/02/14 - ייחידת תביעות להב 433 נגד אחמד גבר (עוצר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 39947-02-14 ייחידת תביעות להב 433 נ' גבר ואה'
תיק חיזוני: 70896/2014

בפני כב' השופט אמיר דהאן
ייחידת תביעות להב 433
מבקשת
נגד
משיב
2. אחמד גבר (עוצר)

החלטה בעניין המשיב 2

המשיב, אחד גבר ת"ז 313127011, ליד 1994, הועמד לדין בבית משפט זה בגין שימוש פछוני באש או בחומר דליק.

כתב האישום ומילוי הדין

בנוגד המשיב הוגש כתב אישום אחד לפיו עבד בעסק של אביו שהיה עסק בלתי מורשה והשנים החזיקו כ-170 מילוי גז בישול מבלי שנתקטו אמצעי זהירות ועסקו באספקת בלוני גז שלא חוק באופן העולול לסכן את סביבתם.

כתב אישום שני ייחס למשיב כי הפר תנאי שחרור אשר ניתנו ביום 16.03.2014 בכך שיצא מביתו בעוד שהוא במעצר בית.

המשיב טען כי לשיטתו השחרר ממעצר בית אחריו 5 ימים ומАЗ המשיך לה坦הג כרגע ללא מעצר בית.

הצדדים לא חלקו על הראות לכואורה ולא על עלילות המעצר והסכמה זו בדיון ובעבודות יסודה.

התיק נקבע לשיבת היום לצורך מתן החלטה עקרונית והוא ההחלטה העוסקת בשאלת האם לאור הפרת תנאי השחרור של המשיב יש מקום להורות על מעצרו עד תום ההליכים לפחות או לבחון חלופה טיפולית באמצעות שירות המבחן.

עלילת מעצר

יצוין כי גם בדיון שבפני טען המשיב כי הופטע כשאמרו לו שהוא עצור במעצר בית ודבק בגרסתו.

הצדק עם התביעה בכך שנסיבותיו זו מחמירת את עלילת המעצר בעניינו של המשיב אף יותר, שכן אין לו קח אחריות על
עמוד 1

הפרת מעוצר בית כאשר הוסבר לו בכמה הزادמניות.

אין מחלוקת בין הצדדים כי קיימת נגדי המשיב עילית הנובעת מן מביצוע חוזר ונשנה של עבירות רכוש והן מהפירה מוכחת של תנאי מעוצר בית.

הסגור טען כי אין לחובה להסביר למעוצר למי שהפר תנאים לרבות מעוצר בית בפרט כאשר לא ביצע עבירה נוספת בעת ההפרה.

התובעת טענה כי המשיב הפר מעוצר בית באופן בוטה והתייחס לאיסור כהיתר ואף נسع להשתכר ביפו עם חברים שלא כמו אביו שנسع לעשות סולחה על אף שהדבר הוסבר לו על ידי מספר שופטים.

לבקשת הסגור נשמעו מספר ערבים ווחקרו בבית המשפט. לא מצאתי דופי בערבים אלה.

עbero של המשיב נקי.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המטרת הנורמטיבית

שחרורו של אדם לחלופת מעוצר הוא בסיסו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובנסקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד**. בעת ערכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחרויות אשר היא זכות הנובעת **מכבוד** האדם שלו.

בעת ערכתו מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המוכונה גם האינטראס הציבורי **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכוננו מצויה עילית מעוצר.

בעת ערכתו ניתן בית המשפט את **הכבוד** הרואו למשיב כדין המסוג לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסווג מיוחד זה מכוננה בשם "אמון".

המשיב מצויה **לכבוד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שלווה של בית המשפט ובעיקר מצויה **לכבוד** את האמון שנייתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה **מכבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שלווה של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאין **הכבוד**, אם נשפט האמון תחתמוט החלופה או אז כתכיב שורת הדין שליחתו של המשיב למעוצר והוא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדרירים של תכליות ושל מידות.

אין לשכך ה**כבוד** הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה המשפטית, והוא מונח בסיסון של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקוםו ב - **חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו**.

ההלהקה היא שמי שמספר את תנאי שחרורו - ככלל "עוצר ולא בנקול" ינתן בו אמון פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [**בש"פ 8830/12 אלכריישט, בש"פ 5673/12 אטינגר בש"פ 7364/12 אדרי, בש"פ 507/00 מזרחי בש"פ 7853/12 אל עוואדרה**]

גם הרתעת הרבים הובאה כשיעור משמעותי בפסקת בית המשפט העליון וכן נאמר שם:

"**בכך יש משמעות העברת מסר ברור וחד משמעי, לשוחרים לחולופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור תוביל, ככל, לחזרתם למעצר מאחורי סORG ובריח בשל אובדן אמונה של בית המשפט בהם" [בש"פ 7853/12 אל עוואדרה]**

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמישר דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים וביהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכלו תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנוכחי

[**בש"פ 99/782 בן שמוחן, בש"פ 634/09 שושן, בש"פ 625/07 חסדי**]

מן הכלל אל הפרט

לא מצאתי כי בעניינו של המשיב הובאו נסיבות חריגות, נהפון הוא, המשיב הפר תנאים ברגל גסה ובמצח נחשוה, טען כי אינו יודע את אשר הוטל עליו, לא היו צרכי פרנסה דחויפים המוטלים עליו שכן איש אינו תלוי בו וכל התנהוגותם מעידה על בזיהון צו של בית המשפט והפרת אמונו.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ט"ו איר תשע"ד, 15 Mai 2014, בנסיבות
הצדדים.